

KAPSONES

Komedie in twee bedrijven

door

CHRIS VAN SAARLOOS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAPSONES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRIS VAN SAARLOOS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Herman Pennings - modaal mannetje. Een man die zich groter voordoet dan hij is

Suze - zijn verwende vrouw

Daniëlle - hun puberdochter

Willem de Beukere - een joviale schoonvader

Adriane de Beukere - een omhooggefallen schoonmoeder

Donald de Vlieger - een ietwat corrupte bankemployé

Charly Poen - misdadig type van de kleine misdaad

Mevr. Zwartsluier - een bevlogen uitvaartverzorgster

Bonneman - de wat eenvoudige politieagent

DECOR:

Het toneel stelt een zitkamer voor van een middenklasse woning.

Hoofddeur naar de hal.

Deur naar de eetkamer.

Deur naar kamer Daniëlle.

Verder nette meubels, smaakvol ingericht. Met een bureautje.

Kunst aan de wand en een kast met duur aardewerk of glaswerk.

Grote opbergkast.

1^e bedrijf speelt laat in de middag

2^e bedrijf een dag later

EERSTE BEDRIJF

HERMAN: (*zit op zijn gemak de krant te lezen*) Hou nou maar op met dat gezeur over die parels. Ik ben er zo zoetjes aan helemaal ziek van, weet je dat?

SUZE: (*op het puntje van de bank*) Zal ik je eens vertellen waar ik helemaal ziek van ben. Dat is van jou met je eeuwige krenterigheid. Dat is wel een verschil met vroeger zeg. Vroeger had je nog wat voor me over, toen bracht je nog wel eens wat voor me mee. Maar nou! Nooit meer een aardigheidje, iets van goud of een leuke broche of zo.

HERMAN: Wel ja, laten we het daar eens over hebben. Zie hele toilettafel van je ligt vol met oorbellen, ringen, kettingen en weet ik wat voor troep. Het een al duurder dan het ander, maar nee, dat is niet genoeg.

SUZE: Moet je hem horen zeg. Die paar prulletjes die ik heb, belachelijk gewoon. Dat noemt ie duur, moet je eens kijken wat m'n moeder allemaal heeft. Dat prachtige collier en die ring met diamanten.

HERMAN: Al draagt een aap een gouden ring, het is een blijft een lelijk ding!

SUZE: Beetje meer eerbied voor m'n moeder asjeblijft. Kijk naar je eigen familie. Jij hebt helemaal geen gevoel voor wat mooi is. Breek me de bek niet open asjeblijft. Jij met je ordinaire smaak.

HERMAN: Ja, daarom ben ik natuurlijk ook met jou getrouwd!!

SUZE: O, als ik 20 jaar geleden geweten had wat ik nu weet. (*de telefoon gaat*)

HERMAN: Ja met Herman... O bent u het ma? ...Ja, we hadden het juist over u... Wat? ...Nee, dat u altijd zo'n goeie smaak heeft... Ja, dat is waar. Suus? Ja, die is hier. O, ze is net in een goeie bui ...Daar komt ze hoor!!!!

SUZE: Hoi ma!... Nee hoor, d'r is niks. We zaten gezellig te kletsen, Herman en ik... Hij zei net dat hij me een parelketting wilde geven..... Cultivé ?? Nee, echte natuurlijk... Ja, wat een lieverd hè.... Vanmiddag even langskomen..? Wat leuks te vertellen? O, ik ben benieuwd... Ja, tot straks!! (*legt de telefoon neer*)... Ma komt langs.

HERMAN: Daar was ik al bang voor ja. Heeft ze je vader zich weer laten uitknippen.

SUZE: Beetje meer respect mag wel, vind je niet?

HERMAN: Respect en dat zeg jij. Die arme man wordt helemaal kaalgeplukt door je moeder. 't Is maar goed dat ie er warmpjes bij

zit anders ging hij nog failliet.

SUZE: Nou, mijn vader heeft tenminste wat voor z'n vrouwtje over en dat kunnen we van jou niet zeggen Herman Pennings.

HERMAN: Nee hoor, dit nieuwe huis telt zeker niet mee en de cruise die we vorig jaar gemaakt hebben was zeker ook maar een weekendtripje?

SUZE: Een mens mag toch zeker wel eens op vakantie? We gingen vroeger thuis wel drie keer per jaar op vakantie, heel gewoon hoor, daar heeft een mens recht op.

HERMAN: Recht? Ik wou dat jij je wat meer met een ander recht bemoeide, "het aanrecht" weet je wel, dan zou het niet zo'n troep zijn hier in de keuken.

SUZE: Ik moet alles hier alleen doen, ik heb niet eens hulp. M'n moeder heeft een hulp in de huishouding en een werkster.

HERMAN: *(gaat aan zijn bureau zitten)* Ja, bij jou thuis zal het allemaal wel veel beter geregeld zijn, dat ken ik al.

SUZE: Nou, hou naar maar op met zeuren, ik ga nog even een boodschap doen en ben zo terug als m'n moeder komt. *(geeft Herman vluchtig een kus en gaat af)*

DANIËLLE: *(dochter van een jaar of zeventien)* Hoi pap! Waar is ma?

HERMAN: Die loopt net de deur uit.

DANIËLLE: O, ik wil op tijd eten, want ik moet op tijd naar m'n werk en vanavond moet ik ook vroeg weg.

HERMAN: Nou ja, da's goed, dan zorg jij toch zeker even voor het eten?

DANIËLLE: Ja zeg! Ben ik daarvoor? Ik ben hier toevallig niet de hulp in de huishouding.

HERMAN: Nou, je zal er niks van krijgen, hoor, om ook eens even wat te doen. Je steekt geen poot uit. Je woont hier toch ook of niet soms?

DANIËLLE: Denk je soms dat ik niks beters te doen heb. Ik heb m'n werk en m'n sport en ik moet uitgaan op z'n tijd. Daar heb ik gewoon recht op. Ik heb echt geen tijd om dat stomme eten te koken.

HERMAN: Recht op? Jij ook al? Nou, als je later op jezelf woont zal je toch ook voor je potje moeten zorgen, dus kan je dat nou alvast wel eens gaan leren.

DANIËLLE: Denk je nou echt dat ik dat allemaal ga doen? Je koopt het toch gewoon kant en klaar in de supermarkt.

HERMAN: Nou, ik wens je smakelijk eten. Lekker gezond! Je moeder kookt wel eten voor jou hè, elke dag.

DANIËLLE: Ja, jullie wilden toch kinderen? Moet je er ook maar voor

zorgen.

HERMAN: Nou, ik ben benieuwd of je later ook zo praat als je zelf kinderen hebt. Draag je dan ook alles achter hun gat aan? Dan spreek ik je nog wel eens.

DANIËLLE: Kinderen? Je denkt toch zeker niet dat ik daaraan begin. Nou, mij niet gezien hoor. Ik wil genieten van mijn leven. Lekker mooie dingen kopen en veel op vakantie gaan... *(gaat af en komt weer terug)* O ja, Pa, kan je me even een paar honderd euro lenen? Ik heb zo'n mooie broek gezien in de stad, die móét ik gewoon kopen.

HERMAN: Wel ja! Toe maar, een paar honderd euro nog wel, wat moet je dan nog meer kopen dan die broek?

DANIËLLE: Nou niks, die broek is maar 198 euro hoor, dat valt best mee. Echt heel mooi hoor, met van die opgestikte zakken weet je wel, het allernieuwste model. Hè toe nou, Pa?

HERMAN: Tweehonderd euro voor een broek? Ben je wel goed? Daar koop ik er vier voor.

DANIËLLE: Ja, je moet ook niet vragen hoe jij er dan uit ziet. Man, dat kan toch helemaal niet zoals je erbij loopt.

HERMAN: Ik zou niet weten wat daar mis mee is. Ik voel me er prima in.

DANIËLLE: Jij misschien wel, je moet echt niet denken dat ik in die goedkope kleren gaat rondlopen. Iedereen lacht je toch uit, mij niet gezien.

HERMAN: Trouwens, je verdient toch zelf ook? Moet ik daar voor opdraaien? Je betaalt het maar van je eigen geld.

DANIËLLE: Dat kan helemaal niet, dat krijg ik pas over twee en een halve week.

HERMAN: Je krijgt je geld toch per maand?

DANIËLLE: Ja, zie je, maar ik moest nog zoveel betalen en ik heb nog een nieuwe telefoon gekocht en make-up had ik ook nodig en nou is het op.

HERMAN: Het spijt me voor jou, maar ik heb het ook niet!

DANIËLLE: Wat? Jij verdient hartstikke veel, ma zegt altijd dat jij een wereldbaan hebt. Van de week zei ze nog tegen de buurvrouw dat jij een topsalaris verdient en dat jullie een tweede huis gaan kopen.

HERMAN: *(kreunt)* O, je moeder zegt zoveel... Het spijt me, kindje, maar nu even niet...!

DANIËLLE: Altijd hetzelfde, je krijgt hier nooit wat... *(gaat af)*

HERMAN: *(pakt de krant en leest. De telefoon gaat)* Ja, met Herman... Herman Pennings, ja, daar spreekt u mee... Die achterstallige rente en aflossing zegt U? ...Ja, dat komt er aan,

maar die termijn is toch nog niet zo lang verstreken? ...Wat? Al vier en een halve maand?.... Nou, het komt er aan hoor, ik ga het onmiddellijk overmaken. O... Nu te laat... deurwaarder ...beslag leggen, maar dat kan helemaal niet.... M'n schoonva..... Ja, maar luistert u nou eens even meneer, m'n vrouw weet hier helemaal niks van... Hallo, hallo meneer... hallo.....Weg!! (*loopt rond in de kamer*) O God, ze moeten geld en ik heb het niet! Wat moet ik nou doen!! Ik ga gauw even naar de bank, die kunnen me wel helpen..... (*gaat af*)

SUZE: (*komt op met een tasje boodschappen. Roept door de deur*)
Wat ga je doen?

HERMAN: (*van achter*) Even een boodschap, wat regelen, ik kom straks terug!! (*deur slaat*)

SUZE: (*bergt de boodschappen op, de bel gaat*) Wat nou weer? (*gaat naar de bel*).... (*toneel even leeg. Komt terug*) Komt u even verder, meneer... Wat kan ik voor u doen? Komt u voor mijn man misschien?

DONALD: (*een knappe man, met aktentas, modern, goed gekleed, stapt binnen*) Dank u wel, mevrouwtje. Ja inderdaad, ik kom voor uw man. Zo, dat ziet er goed uit hier! (*kijkt keurend rond*)

SUZE: O vindt u. Nou, maar heel gewoon hoor.

DONALD: Donald de Vlieger is mijn naam.

SUZE: Mevrouw Pennings.

DONALD: Ja, ziet u, ik kom voor meneer Pennings. Herman Pennings, woont die hier?

SUZE: Jazeker, dat klopt, maar hij is net even weg. Gaat u toch even zitten. (*Donald gaat niet zitten*)

DONALD: Ik moet hem even spreken, mevrouw.

SUZE: Hij komt straks terug, zei hij. Kan ik u soms te woord staan?

DONALD: Nee, het lijkt me beter als ik persoonlijk met uw man spreek, dit is zakelijk!

SUZE: Ja, hij is er nou even niet. Hij is net de deur uit gegaan en ik weet niet wanneer hij terug komt.

DONALD: Dat is nou vervelend. Ik moet hem dringend spreken, ziet u.

SUZE: Wilt u soms even wachten op hem dan, misschien komt hij zo? Dan schenk ik u intussen een kopje koffie?

DONALD: Ja graag, dan wacht ik maar even. Ik hoop dat het niet te lang duurt.

SUZE: Gaat u maar zitten, ik ben zo terug! (*Donald gaat zitten*)

DONALD: (*staat op en loopt de kamer rond*) Je zou zo niet zeggen dat hier schulden zijn..... Allemaal mooie spulletjes in huis... Duur

kristal... kunst aan de muur..... Zo zo!! Prachtig wijf trouwens, ik ben een beetje jaloers op die vent, dan is het bij mij thuis maar behelpen zeg.

SUZE: *(komt terug met de koffie)* Zo, een kopje koffie!! Zal ik maar even aan u geven? Kijk, alstublieft, nog een koekje? *(ze gooit alle koekkrumels over zijn kleren)* O, wat doe ik nou toch!! ...O, wat erg!!..... Wacht even, blijft u zitten. Ik ruim het even op hoor. Niet gaan staan, want dan valt alles op de grond. *(zij rent af)*

DONALD: *(kijkt onbeholpen naar de troep)* Nou, dat was ook niet zo handig! Nou ja...

SUZE: *(komt terug met een kruimeldief)* Laat ik maar gauw even de rommel opzuigen. *(begint hem te bewerken)*

DONALD: *(lacherig)* Doet u voorzichtig mevrouwtje... Oei..... pas op!! Doet u voorzichtig?.... Nou, nou, u gaat nogal te keer, kalm aan hoor, anders loopt dit niet goed af eh... ..

SUZE: Och wat vreselijk onhandig van me.

DONALD: Het is niet erg hoor. Hoe heet je eigenlijk?

SUZE: Ik heet Suze. Waarom vraagt u dat?

DONALD: Mooie naam, klinkt mooier dan mevrouw, vind je ook niet?

SUZE: Ja, dat is wel zo meneer...

DONALD: Zeg maar Donald, Donald is m'n naam. Ik vind u eigenlijk best leuk. Wat onhandig misschien, maar wel leuk...!! *(pakt haar hand)*

SUZE: O meneer..... eh Donald, dank u wel..... Waarom zegt u dat?

DONALD: Nou gewoon, omdat ik dat vind. Je hebt van die mooie ogen, je haar zit zo mooi.

SUZE: Leuk dat u dat zegt. Herman zegt nooit zoiets, die vindt alles doodgewoon. Wel leuk eigenlijk... Maar daar bent u toch niet voor gekomen?

DONALD: Nee, maar nou ik er toch ben. Ik had eigenlijk uw man willen spreken, maar ik kom graag een andere keer terug. We hebben samen nog wat zaken af te handelen, zie je. Ik kan helaas niet wachten tot hij terug komt, dat duurt me te lang. *(staat op)*

SUZE: Drink toch eerst even rustig je koffie op ...eh Donald.

DONALD: Ja graag. Ja, zie je, een mens heeft het altijd maar druk. Ik dacht ik kan nog even meneer Pennings spreken en nou is hij er niet. Gelukkig bent u er, dat is nu het belangrijkste. Ik kom zo gauw mogelijk nog een keertje langs. Als je man niet thuis is vind ik dat ook niet zo erg.

SUZE: Maar u moest mijn man toch spreken?

DONALD: Dat is natuurlijk ook belangrijk, maar ik vind het ook erg leuk met u kennis te maken. Ik had niet verwacht zo'n leuke dame hier aan te treffen, echt een verrassing.

SUZE: Jammer dat ik u niet kan helpen, ik zou het graag voor u doen. Maar ja, als u het alleen met Herman af kan handelen moet u nog even wachten.

DONALD: Graag zou ik nog een poosje wachten, maar ik heb daar helaas geen tijd voor.

SUZE: Hij is nog niet zo lang geleden de deur uit gegaan en ik weet echt niet wanneer hij terug komt, maar als u wachten wilt, prima.

DONALD: Ik moet nu echt weg, Suze. Bedankt voor je heerlijke kopje koffie en de koekjes ...met kruimels, ha ha ha!!

SUZE: *(lacht)* Ja wat stom van me hè.

DONALD: Ik vond het eigenlijk wel leuk.

SUZE: Nou, graag gedaan zullen we dan maar zeggen hè!

DONALD: Mag ik je zo bedanken voor de koffie. *(wil haar zoenen. Moeder Adriane is in aantocht. Zeer verwende luxe vrouw, praat honderduit, niet bepaald slim)*

ADRIANE: *(van achter)* Hallo daar ben ik...! Suusje, hier ben ik hoor... *(komt op)* O neem me niet ... Ik wist niet dat je bezoek had!!

SUZE: Hoi mam! Ben je er nou al, dat is snel. Ben je achterom gekomen?

DONALD: Dag mevrouw! Donald de Vlieger is de naam. Nou, ik moet nu maar gaan, mevrouw. Zegt u maar tegen uw man dat ik graag nog een keertje terug kom. Ja, ik kom nog wel een keertje terug. *(knipoog)* Ik kom er wel uit hoor. Goedemiddag mevrouw.! Daaag!! *(wuijt nog even en gaat af)*

ADRIANE: Goedemiddag meneer. Ik wist niet dat je bezoek had. Ja Suze, ik heb de Mercedes achter geparkeerd. Je weet maar nooit tegenwoordig en we willen de wagen nog een tijdje mooi houden, dat begrijp je wel hè kind. Ja, want hij is nog zo nieuw en we zijn er zuinig op natuurlijk. Ik zeg altijd tegen je vader, de mensen kunnen aan de wagen zien wie wij eigenlijk zijn..... Wat was dat voor een man die daarnet wegging, Suusje? Was dat misschien de juwelier met de parelketting. O ik ben toch zo benieuwd wat je gekregen hebt. Ja weet je, kind, die Herman van jou mag er toch ook wel wat meer aan doen hoor. Hij heeft toch zo'n goeie baan. Nou dan! Ik vind hem wel een beetje krenterig hoor. Die auto van jullie is ook al weer drie jaar oud en mag nodig wel eens vervangen worden, vind je ook niet. Nou ja, dan eindelijk een parelketting, dat is tenminste wat, Suus.

SUZE: Nou, Herman is dat zeker ook van plan hoor, maar hij wil ook een tweede huis kopen ergens op Ibiza. Ja, hij zegt dat het daar altijd mooi weer is en er is een prachtige natuur. We kunnen daar dan een paar keer per jaar naartoe.

ADRIANE: Ja, jij hebt het maar getroffen hoor, een man met zo'n baan en dan nog een tweede huis. Kwam die meneer daarvoor soms?

SUZE: Nee ma, ik weet niet wie die man was, hij kwam voor Herman. Gek, hij heeft helemaal niet gezegd wat hij kwam doen.

ADRIANE: Nou, dat had je dan wel eens mogen vragen. Je weet het tegenwoordig maar nooit met vreemde mannen. Daar kan je niet voorzichtig genoeg mee zijn, zeg ik altijd maar. Ik zeg altijd tegen je vader: zoiets zal mij niet gebeuren. Ik zorg wel dat ik dergelijke types op een afstand hou. Nee, aan mijn lijf geen polonaise, zeg ik altijd maar..... Toch maar een beetje vreemd.

SUZE: Een heel knappe man hoor, en hij was ook heel aardig, ik heb hem nog een kopje koffie gegeven. Hij kon niet langer wachten, zei hij. Een andere keer kwam hij terug. Hij vond mij ook wel aardig, zei hij.

ADRIANE: O ja? Zei hij dat? Kijk, daar heb je het al. Nou, zie je wel dat je uit moet kijken? Je moet altijd uitkijken met dat soort mannen. Nee, dat zal mij niet gebeuren, daar zorg ik wel voor. *(de deur slaat, Herman komt binnen, maakt een nerveuze indruk)*

HERMAN: Hallo ma, bent u er al, ik dacht dat u veel later zou komen. *(loopt naar zijn bureau en rommelt wat in een la)* Jullie gaan straks zeker de stad in, of niet?

SUZE: Waar was je nou zo plotseling gebleven, Herman? Er was straks een meneer voor je, ene Donald, heel aardige man hoor. Hij heeft hier nog op je zitten wachten, maar je bleef zo lang weg. Ik heb hem nog koffie gegeven, maar hij kon niet langer wachten, zei hij.

HERMAN: Donald?? O die!!

SUZE: Wie is dat dan?

HERMAN: O, een relatie van de zaak. Hij gaat over investeringen. Hij wou me zeker spreken? Nou, die komt nog wel een keer terug, denk ik.

ADRIANE: O, wat enig, Herman. Van dat huis op Ibiza. Enig lijkt me dat, een huis in een ver land met zo'n mooi klimaat. O dat zou ik voor ons zelf ook wel willen, maar ja, je vader..... enfin, je weet wel.... Hij is altijd een beetje zuinig hè. Ja, jullie hebben het toch maar met elkaar getroffen hoor. Binnenkort ga je ook een nieuwe

auto kopen, hoor ik van Suus? Nou, dat is echt wel nodig, jongen, na drie jaar.

HERMAN: Ibiza? Wie zegt dat?

ADRIANE: Suze heeft het verteld. O, mocht ze zeker nog niet zeggen hè? Het moest een verrassing blijven natuurlijk. Ja, ze was er zo opgewonden over dat ze haar mond niet kon houden.

SUZE: Je had het er toch laatst over toen je dat in dat tijdschrift las, Herman?

HERMAN: Ik? O... ja, dat kan wel... *(Herman gaat af)*

ADRIANE: Wat doet ie nerveus. Is er soms iets?

SUZE: Niet dat ik weet hoor. Ja, hij is de laatste tijd wel een beetje afwezig, het lijkt wel net alsof hem iets dwars zit. Maar er is niks, zegt ie, dus het zal wel meevallen. Zeker druk op z'n werk. Ja, hij heeft ook zo'n belangrijke baan, misschien komt het daardoor. Maar je had me toch een nieuwtje te vertellen?

ADRIANE: O ja, dat is waar, weet je, vader en ik gaan een wereldreis maken. We gaan naar Amerika, we maken daar een rondreis en misschien wel naar Canada en Alaska en ook nog naar Zuid Amerika en dan gaan we vandaar naar..... *(plotseling stapt Charly binnen. Beide dames schrikken zich rot)*

CHARLY: *(misdadig type, vol tattoos, zo mogelijk skinhead)* Zo, goeiemiddag zus, ik kom voor ene Herman!!

ADRIANE: Help, help, een inbreker.

SUZE: O, ik schrik me rot! Hoe komt u zo plotseling binnen?

ADRIANE: *(gil)* Wie bent u meneer? Wat moet u hier!!

CHARLY: Ja, ik dacht ik help mezelf maar even. Ga alvast maar effen naar binne. Misschien doen ze anders of ze niet thuis zijn.

SUZE: O vreselijk!! Hoe kan dat? Stond de deur open?

CHARLY: Voor mij gaat elke deur open, dame, da's geen probleem.

ADRIANE: Ik sta te trillen op mijn benen. Meneer hoe durft u! O, Suus, die man is een inbreker, bel onmiddellijk de politie.

CHARLY: Dat zou ik maar niet doen as ik jou was, zus, want daar kan je echt last mee krijgen. Polisie hebbe we helemaal niet nodig hier.

SUZE: Jjija..... Mmaarr.... Wat komt u hier doen?

ADRIANE: Pas op, Suus, die man is gevaarlijk!

CHARLY: Ik kom voor ene Herman.

SUZE: Dat is mijn man. Wat moet u van 'm?

CHARLY: Je mot is aan em vragen wanneer ie es over de brug komt, zus. Hij is me geld schuldig en nou wil ik niet langer wachten op me cente, zie je.

SUZE: Geld schuldig? Herman, geen sprake van! Waarvoor dan wel?

CHARLY: Zal jij niet wete zeker. Kom meissie, hou je maar niet van de domme.

SUZE: Ik weet van niks meneer. Mijn man heeft een goeie baan en een goed salaris en hij maakt echt geen schulden. Waarom zou hij u geld schuldig zijn?

ADRIANE: Oh, hoe durft u dat te beweren?

CHARLY: O hij most zo nodig wat mooie dingetjes kopen, zei hij..... had ie nodig voor thuis, zei hij. Nou en ik had wel wat moois in de aanbieding dus..... maar het mot wel betaald worren netuurlijk hè. Kijk, van de wind ken ik ook niet leven.

SUZE: Mooie dingetjes meneer, wat bedoelt u daarmee?

CHARLY: Een snoertje echte parels en een gouwe klokkie, was voor ze vrouwtje, zei ie. Ben jij dat?

ADRIANE: Bent u handelaar in sieraden dan?

CHARLY: Ja, hahaha, zo zou je dat kenne noeme, dame. Ja, inkoop in het groot en verkoop en detail om het zo maar es te zegge.

SUZE: Hij had wel een verrassing voor me, zei hij, ja. Maar het zou nog een paar weken duren. Ja, daar heeft hij het wel over gehad.

CHARLY: Kijk es aan, dan zit ik toch goed. Maar die paar weken zijn nu verstreken, zie je, en nou kom ik om me cente, begrijp je lieffie, en die wil ik nu direct wel hebbe, zie je, en graag met rente.

SUZE: Hij is er nu even niet, hij is straks de deur uitgegaan, ik weet niet waarom en hij is nog steeds niet terug.

CHARLY: O maar ik wacht wel. Ik vind het hier best wel leuk en jij bent een lekker wijf. Je kan me alvast de rente wel betalen. (*gaat voor haar staan*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto